

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Govedić Dragica i Zlatek i Mikulić Marija

UTORAK – 7.30 + Marijanović Ruža god. Josip, Stipo i Ana

SRIJEDA - kapelica – 7.30 + Labaš Branko god.

16.00 – sv. misa za sve poginule hrvatske branitelje!

ČETVRTAK – 7.30 + Skupnjak Antun (*Dravska*)

PETAK - Presveto Srce Isusovo:

7.30 + na čast Srcu Isusovu i Marijinu i sv. Petru i Pavlu

19.00 + Mišak Antun (*S. Vraza 6*)

SUBOTA - Bezgrešno Srce Marijino – 19.00 - *skupna sv. misa!*

NEDJELJA – 11. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Vincek Slavko i Katica

11.00 + Levak Ivan god.

Dječji zbor - nedjeja u 10.00!

Veliki zbor - po dogovoru!

Susret ministranata - subotu u 10.00!

Od nedjelje 7. lipnja upisujemo za hodočašće na Trsat koje će biti 4. srpnja 2015. Cijena karte po osobi je 120 kuna.

Župna statistika za mjesec svibanj 2015.:

Kršteni:

Lea Kocijan (Davor i Katica r. Horvat), Amari Hrman (Marino i Renata r. Novosel), Rafael Đurđek (Renato Đurđek i Roberta Šilec).

Umrli:

Pavao Kosec (r. 1949.), Katica Cikač (r. 1935.)

Vjenčani: nije bilo!

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
lipanj, 2015. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VII.

broj 28 (341)

7. lipnja 2015.

10. NEDJELJA KROZ GODINU

*Druga poslanica
svetoga Pavla apostola Korinćanima
2Kor 4, 13 – 5,1*

Braćo!

Budući da imamo isti duh vjere kao što je pisano:

Uzvjerovah, zato besjedim,
i mi vjerujemo pa zato i besjedimo.

Ta znamo:

onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa
i nas će s Isusom uskrisiti
i zajedno s vama uza se postaviti.

A sve je to za vas:

da milost - umnožena -
zahvaljivanjem mnogih izobiluje Bogu na slavu.

Zato ne malakšemo.

Naprotiv, ako se naš izvanji čovjek i raspada,
nutarnji se iz dana u dan obnavlja.

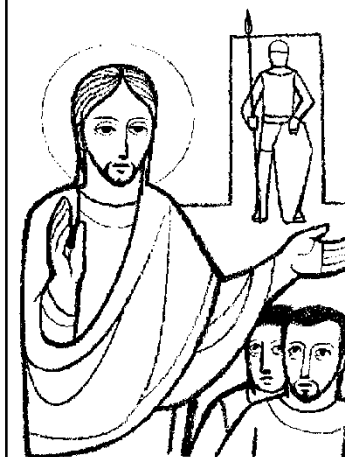
Ta ova malenkost

naše časovite nevolje donosi nam obilato,
sve obilatije,
breme vječne slave jer nama nije do vidljivog,
nego do nevidljivog:

ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo - vječno.

Znamo doista:

ako se razruši naš zemaljski dom, šator,
imamo zdanje od Boga,
dom nerukotvoren,
vječan na nebesima.

*Evangelje
po Marku
Mk 3, 20-35
Sotoni je došao kraj.*

OČI PUNE, A DUŠA PRAZNA

U jednom primorskom gradiću imućan posjednik zemlje, pozivajući se na ispovjednu tajnu, potužio se župniku da ga nitko u gradu rado ne susreće, da izbjegavaju njegovu blizinu, da ga pozdrave samo kad moraju, a da mu ruku na pozdrav ne pružaju ni kad bi je iz pristojnosti morali pružiti.

U kuću mu nitko ne navraća, pa ni on ne zalazi u tuđe kuće! Svi maslinici, svi vinogradi u okolici, sve što vidi njegovo je, a on osjeća da nema ništa. Oči pune, a duša prazna!

Župnik ga uze za ruku i povede u župni dvor. Povede ga do prozora koji je gledao na ulicu i upita ga: „Što vidiš kroz zatvoreno prozorsko staklo?“

„Ljude“, odgovori on.

Zatim ga odvede do ogledala i zamoli ga da mu kaže koga sada vidi ispred sebe.

“Ispred sebe vidim sebe!” odgovori imućni posjednik.

Župnik mu nato reče:

“U oba slučaja gledao si staklo. Kroz prozor si vidio ljude i oni su tebe mogli vidjeti ako su htjeli, a u ogledalu si vidio samoga sebe i nikoga više. Da je netko i bio s druge strane ogledala, nije te mogao vidjeti!

Sve je to stoga što u prvom slučaju između tebe i ljudi nije bilo ništa drugo nego staklo, a u drugom slučaju između tebe i svijeta tebi nasuprot, kao premaz na poleđini stakla, stajalo je srebro nanoseno u nekoliko slojeva. Što je premaz na staklu, to je bogatstvo i moć u životu. I dokle god ostane tako kako je danas, ti nećeš imati ni poštovanja ni razumijevanja za druge ljude. A, ni oni za tebe! Zato, učini nešto i sastruži srebro s poleđine ogledala u kojima se ogledaš! Pa će ljudi vidjeti tebe i ti ćeš vidjeti ljude! Tada će ti i oči i duša biti puni!“

Draga braćo i sestre, pozvani smo svaki dan Bogu zahvaljivati na milostima kojima nas obasiplje, a to najbolje pokazujemo svojom ljubavi prema druge. Stoga nemojmo dopustiti da oko sebe vidimo samo „ljude“, jer onda ni oni u nama neće vidjeti svoju braću i sestre.

Nemojmo zaboraviti da smo, uz naše zemaljske obitelji, članovi jedne velike obitelji koju je naš nebeski Otac stvorio da živi u ljubavi i zajedništvu – članovi Crkve.

SRCE ISUSOVO, U KRILU DJEVICE MAJKE OD DUHA SVETOGA SAZDANO

Jedan od najdubljih zaziva u litanijama Srca Isusova glasi: Srce Isusovo, u krilu Djevice Majke od Duha Svetoga sazdana, smiluj nam se. Tu nalazimo odjek jednoga središnjega članka vjere, u kojem ispovijedamo svoju vjeru u “Isusa Krista, jedinorođenoga Sina Božjega”, koji je “sišao s nebesa i utjelovio se po Duhu Svetom od Marije Djevice i postao čovjekom”. Sveto je Kristovo čovječstvo, dakle, djelo Božjega Duha i Djevice iz Nazareta.

Djelo je Duha. To izričito tvrdi evanđelist Matej, navodeći anđelove riječi, upućene Josipu: “Što je u njoj (Mariji) začeto, doista je od Duha Svetoga” (Mt 1, 20); a to tvrdi i evanđelist Luka prenoseći Gabrielove riječi Mariji: “Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti” (Lk 1, 35).

Duh je uobličio sveto Kristovo čovječstvo: njegovo tijelo i njegovu dušu sa svim njegovim razumom, voljom, sposobnošću da ljubi. Jednom riječju, oblikovao je njegovo Srce. Cijeli je Kristov život stavljen u znak Duha. Od Duha mu dolazi mudrost koja izaziva čuđenje u učitelja Zakona i u njegovim sugrađanima; ljubav koja prihvaća i oprašta grešnicima; milosrđe koje se prigiba nad ljudsku bijedu; nježnost koja blagoslivlja i grli djecu; razumijevanje koje ublažuje boli ojađenima. Duh upravlja Isusove korake, podupire ga u kušnjama, osobito ga vodi na njegovu putu prema Jeruzalemu, gdje će prinijeti žrtvu Novoga saveza, zahvaljujući čemu će buknuti oganj što ga je on donio na zemlju (usp. Lk 12, 49).

S druge strane, Kristovo je čovječstvo i Djevičino djelo. Duh je oblikovao Kristovo Srce u krilu Marijinu, koja je s njime djelatno sudjelovala kao majka i kao odgojiteljica:

– kao majka ona je svjesno i slobodno pristala na naum spasenja Boga Oca, slijedeći sa strepnjom otajstvo života koji se začeo i razvijao u njoj, klanjajući mu se u tišini;
– kao odgojiteljica koja je dala obličje Srcu svoga Sina, uvodeći ga zajedno sa svetim Josipom u predaje izabranoga naroda, nadahnjujući mu ljubav prema Gospodnjem zakonu, priopćujući mu duhovnost “Božjih siromaha”. Ona mu je pomogla da razvije svoj um i sigurno je utjecala na oblikovanje njegova temperamenta. Premda je znala da je njezino dijete nadilazi, transcendira, jer ono je “Sin Svevišnjega” (usp. Lk 1, 32), ona nije zbog toga bila manje zauzeta oko njegova ljudskog odgoja (usp. Lk 2, 51).

Možemo prema tome uistinu ustvrditi: U Kristovu Srcu sjaji se čudesno djelo Duha Svetoga, u njemu su odbljesci Majčina Srca. Neka srce svakoga kršćanina bude kao i Srce Kristovo: poučljivo za djelovanje Duha, poučljivo za Majčin glas.

*Sveti Ivan Pavao II
preuzeto s bitno.net*